

140. Vasco-woningen, John F. Kennedylaan en omgeving

bouwjaar 1965
architect: Peter Sigmond
stijl Modernisme

In 1962 werd de woningnood op de politieke agenda 'officieel' tot volksvijand nummer 1 verklaard. Dit project sluit aan bij de nieuwe industriële bouwmethoden die hieraan een einde zouden maken en vond navolging in Heerlerheide.

De woningen zijn comfortabel, ruim van opzet en nog steeds zeer gewild. Het rationele stedenbouwkundige ontwerp ging uit van een geometrisch patroon en probeerde geen aansluiting te zoeken bij het grillige landschappelijke wegenbeloop aan de voet van de Kunderberg.

De J.F. Kennedylaan is de hoofdas met loodrecht daarop de ondergeschikte ontsluitingswegen. Uitgangspunt was een stelsel van autovrije woonstraten, parkeerplaatsen aan de ontsluitingswegen en veel omringend groen.

Tijdens de bouw werd eerst de betonnen draagconstructie gestort. Het skelet werd later ingevuld. Karakteristiek zijn de platte daken en de consoles die de uitstekende delen dragen.

De bouw van de Vasco-woningen veroorzaakte veel commotie in het dorp Welten. Er was verdriet omdat oude landwegen die van de aardbodem verdwenen. Er was vreugde over een fantastisch project dat in Nederland zijn weerga niet kende.

Al snel kreeg het de bijnaam 'Flintstonedorp' naar een populaire televisieserie, en vaste bron van humor in de jaren zestig. De aannemer Gied Joosten gebruikte een stalen tunnelbekisting waarmee ervaring was opgedaan in hoogbouwprojecten. Hierdoor werd al vlug een steenachtig dorp zichtbaar. Daarna werden de openingen gevuld met metselwerk in een gele kleur, doorgaande houten puien, glas en kleurrijke glasalplaten. Deze werkwijze is beeldbepalend voor de architectuur. Helaas worden tegenwoordig veel panden geheel wit geschilderd waardoor het oorspronkelijke contrast tussen drager en inbouwpakket deels verloren gaat.

141. Woonstraat Altaardries, Altaardries 1 t/m 30

bouwjaar 1982-1983
architect Theo Teecken
stijl Modernisme / Experimentalisme

De bouw van deze 30 experimentele woningen startte met een eerste schop op 26 maart 1982 door wethouder Ruimtelijke Ordening Hub Savelsberg. Uitgangspunt was een kleinschalig woonmilieu met collectief wonen en gemeenschappelijke ruimten op initiatief van een bewonersgroep. Tegenwoordig zou een dergelijk woonidee ook wel "co-housing" worden genoemd.

Ter plaatse was oorspronkelijk hoogbouw gepland waartegen weerstand bestond vanwege de ligging dicht bij de monumentale 'Hof de Doom'. Dit alternatief met intensieve laagbouw en sprekende dakvormen paste beter in het bebouwingspatroon van Welten. De straat is autovrij en bedoeld als speelplek en ontmoetingsruimte.

Het bestemmingsoppervlak is 0,5 ha. Om toch een redelijk aantal woningen te kunnen realiseren is gekozen voor gedeeltelijk dubbel grondgebruik. Onder de zuidelijke woonhuizen is een parkeerplein aangelegd, bereikbaar via een trap naar de binnenstraat. De indeling van de plattegrond is vooraf per woning aan de wensen van de potentiële bewoners aangepast.

Het project omvat 30 eigendomswoningen en wordt bestuurd door een vereniging van eigenaren.

Men beoogde destijds op experimentele wijze de leemte tussen grootschalig bouwen door woningcorporaties en de individuele bouwopdrachten door particulieren, te overbruggen.

Dit onderwerp is nog steeds actueel. Een van de langgerekt bouwstroken is aan de oostzijde onderbroken waardoor het centrale pleintje een verrassende doorkijk heeft naar de boomgaard van de Doom.

De architectuur met mergelkleurige stenen aan de binnen kant en rode stenen aan de buitenkant legt een relatie met de Limburgse carréboerderij. Opvallend zijn de gekozen kleuren waarvan appelgroen voor de entreedeuren en hemelblauw voor de kozijnen de beste voorbeelden zijn.

142. Boerenbond Welten, Peter Petersstraat 1

bouwjaar 19e eeuw (uitbreiding rond 1900)

architect Onbekend

stijl Traditionalisme

De boerderij bestond oorspronkelijk uit het bouwdeel evenwijdig aan de straat en is later uitgebreid met het haaks daarop gesitueerde bouwdeel. Het woonhuis bezit daardoor een L-vormige plattegrond in anderhalve bouwlaag met kap.

De gevels van het schuurgedeelte zijn uitgevoerd in onregelmatige gekantrechte blokken natuursteen tot ruim twee meter boven maaiveld en daarboven in baksteen in kruisverband. Dezelfde baksteen is toegepast in het jongere bouwdeel. De gevels zijn wit geschilderd met een zwarte plint. De dakvlakken zijn gedekt met rode Muldenpannen. De gevels worden beëindigd met het dakoverstek, waaraan een zinken mastgoot is bevestigd.

De naar de straat gerichte gevel van het schuurgedeelte bezit centraal een met een korfboog gesloten doorgang, waarin dubbele houten deuren zijn afgehangen. In de rechter deur bevindt zich een klinket. Links hiervan bevindt zich een rechte deuropening, waarvoor een hardstenen trede, gesloten met een houten deur en een klein bovenlicht. In de op deze gevel aansluitende zijgevel van het jongere bouwdeel bevindt zich een deuropening met een paneeldeur en een ongedeeld bovenlicht.

De kop(top)gevel van het jongere bouwdeel bezit op de verdieping twee kleine rechte vensteropeningen met een ongedeeld raam.

Intern is de historische situatie goed bewaard gebleven. De kapconstructies en balklagen zijn behoudens enige restauratieactiviteiten nog intact aanwezig. De kleine kelder met tongewelf is bereikbaar via de oorspronkelijke toegang. In het woongedeelte zijn van belang de trapopgang met trappaal en de vrije leuning

op balusters. De ruimten zijn overdekt met gestuukte troggewelfjes tegen de kinderbinten. In de keuken resteren de hoge schouw en keukenkasten.

143. Kerk Welten, Weltertuijnstraat 49

bouwjaar 1875-1897
architect Jos Seelen
stijl Traditionalisme

Het gebouw bestaat uit de combinatie van twee kerkgebouwen; de oudste fase is baksteen uitgevoerd; van de latere fase zijn de gevels met natuursteen zijn bekleed. De dakvlakken zijn bekleed met lei.

Het koor en transept zijn de oudste delen van de huidige kerk en zijn in 1875 gebouwd tegen een oude kapel aan die haar oorsprong vond in 1049. De neogotische toren is in 1897 tegen de kerk aan gebouwd. In 1925 wordt een neoromaanse uitbreiding gemaakt.

Opmerkelijk is dat voor de bouw van de kerk in 1925 het schip van de oude kerk is gesloopt en haaks hierop het schip van de nieuwe kerk is opgetrokken. De aldus ontstane kerk bestaat uit een schip met zadeldak en lagere zijbeuken onder een lessenaarsdak en is van de hand van Jos Seelen.

Er zijn drie rondboog-vensteropeningen met glas-in-loodvulling. De zwik is gepleisterd en voorzien van de bouwdatum. Boven de entree in de tweede geleding bevinden zich drie rijzige met een rondboog gesloten blindnissen, met in de middelste hogere nis een beeld van de H. Martinus onder een baldakijn.

De kerkzaal is overwelfd met een houten tongewelf, waarin ter hoogte van de kappanten een geprononceerde rib is opgenomen. De wanden zijn per travee onder een rondboog geopend naar de lagere zijbeuken. Het wandvlak hierboven is door Eugene Laudy in 1952 voorzien van een beschildering met een religieuze voorstelling. Ook schilderde hij de 14 kruiswegstaties.

144. Voormalig bejaardenhuis Tobias, Marcus Aureliushof 2-126

bouwjaar 1959
architect Gerard Holt
stijl Modernisme

Het bouwen van bejaardentehuizen kreeg na de oorlog in de nieuwe stadsuitbreidingen bijzondere aandacht. Men wilde af van de in de oude stadscentra nog veel voorkomende hofjes waarin bejaarden als het ware werden opgesloten. Nieuwe uitbreidingsplannen zoals het Aarveld en het Meezenbroekerveld werden ontworpen met een stempelpatroon waarin alle woningtypen en ook bijzondere maatschappelijk doeleinden een weloverwogen plaats kregen.

Overeenkomstig moderne stedenbouwkundige opvattingen was er veel openbare ruimte.

Tobias werd gesitueerd haaks op de oost-westas tussen de Sint Annakerk op het Bekkerveld en de Sint Martinuskerk in Welten. Het bejaardentehuis had een hoge lounge met veel zon op het zuiden. De ingangen van de wooneenheden lagen aan een corridor.

De begane grondvloer is boven maaiveld getild. De betonnen pergola's op de 6e verdieping laten zien dat het dak kan worden gebruikt als terras. Holt introduceerde in het rechte stramien van licht metselwerk een aantal schuine lijnen. Hierdoor kreeg het trappenhuis, de centrale entree, en de zuidgevel een niet alledaags karakter.

Voor bewoners van het Aarveld en Heezerveld is het prachtige beekdal met watermolen en Weltervijver in enkele minuten te bereiken via een bij het bejaardenhuis gelegen voetgangersbrug over de stadsautoweg. De groene openbare ruimte met rozentuin, rond dit woongebouw is als het ware verbonden met het bestaande landschap.

De moderne architectuur viel destijds in de smaak. Blijstra liet in zijn boek, 'Nederlandse bouwkunst na 1900' dat verscheen in 1962, dit bejaardentehuis zien samen met de uitzonderlijke vernieuwende bouwkunst van Peutz en Holt in de nieuwe stad Heerlen. Tegenwoordig is Residentie Aarveld een woongebouw met huurwoningen.

145. Woninggroep Bekkerveld, Benzenraderweg 105-115, Burgemeester Savelbergstraat 1-17 en 4-10, Leonard Stassenstraat 9-19 en 25-29

bouwjaar: 1921
architect: Jos Cuypers
stijl Traditionalisme

Deze groep woningen aan de Benzenraderweg 105-115 (6 woningen), de Burgemeester Savelbergstraat 1-17 en 4-10 (13 woningen) en de Leonard Stassenstraat 9-19 en 25-29 (9 woningen) bestaat uit dubbelblokken en geschakelde woningen.

Aan het einde van de 19e eeuw werd ambachtelijk metselwerk soms versierd met geflazuurde bakstenen. Berlage deed dat in 1914 bij het bekende Jachtslot Sint-Hubertus op de Veluwe.

Deze techniek werd in deze woningen ook toegepast door Cuypers. Hij versierde de woningen met groen geflazuurde baksteen-ornamenten.

De groene steen werd verkregen door voor het bakproces een papje witbakkende aarde te vermengen met koperoxide en dat op de natte klei te smeren. Dit schijnbaar kleine detail is de sleutel naar de geschiedenis van

deze woning groep. De groene geglazuurde bakstenen werden toegepast bij 28 woningen aan de Benzenraderweg, Burgemeester Savelbergstaat en Leonard Stassenstraat, meestal in combinatie met een opvallende rode baksteen.

Deze woningen zijn net even anders en vallen daardoor op in het lang gerekte straatbeeld. Het gaat hier om een project van 11 dubbelblokken en 8 geschakelde woningen voor de 'Ambtenaars Woningvereniging Woningzorg' in opdracht van 'Ons Limburg'. De blokvormig uitgebouwde entreepartij met twee gecombineerde voordeuren geeft deze woninggroep een extra cachet. De oorspronkelijke woonkamer kozijnen hebben een indeling gebaseerd op de oude schuifraamconstructie met een zesruits bovenlicht en daaronder één grote lichtopening. De bouwtekeningen uit 1921 tonen platte horizontale dakkapellen zoals ook te zien zijn bij de huizen aan de Aarweg.

146. Voormalige Gereformeerde Kerk, Burgemeester Waszinkstraat 2

bouwjaar 1953
architect J.H. Den Heijer
stijl Traditionalisme

Toen de gereformeerde kerk aan de Bekkerweg te klein werd, besloot de kerkenraad in 1950 een commissie te benoemen voor een nieuw te bouwen kerk. De Scheveningse architect J.H. den Heijer kreeg de opdracht om de kerk te ontwerpen.

Op 28 januari 1955 werd bouwvergunning verleend voor een kerk met 450 zitplaatsen. De achthoekige bakstenen kerk bestaat uit een van lessenaardaken voorziene omgang en een daaruit oprijzend hoger centraal deel op wiens tentdak een koperen dakruiter staat, met een klokkentorentje in het midden. De voorzijde van de kerk wordt gemarkeerd door een inpandige narthex bestaande uit drie korfbogen met daarachter drie dubbele houten deuren die deels van glas zijn voorzien.

De gevels aan weerszijden van de ingangspartij bevatten achthoekige ramen. De gevels zijn opgetrokken in gele baksteen in wild metselverband. De opbouw heeft in elke gevel een uit zeven ramen bestaande betonnen vensterpartij. Op 14 maart 1956 werd de kerk in gebruik genomen.

Het kerkgebouw werd in 1990 door de gereformeerde kerk, na het samengaan met de hervormde gemeente van Heerlen, te koop aangeboden. De achthoekige kerkzaal werd ingericht als fotostudio, terwijl in de omgang de woning van fotograaf werd gerealiseerd.

In 2008 is de voormalige kerk verbouwd tot het Gezondheidscentrum Heerlen-Zuid. Sinds 2009 zijn er huisartsenpraktijken en de apotheek Heerlen-Zuid ondergebracht. De apotheek, is op de eerste etage gevestigd. Deze is gerealiseerd door een tussenvloer in het gebouw aan te brengen. De originele glas-in-lood ramen bleven gehandhaafd. Daardoor heeft het gebouw zijn oorspronkelijk buitenaan zien behouden.

147. Woonhuizen, Akerstraat 143-145

bouwjaar 1923-1924

architect F.W. de Rooy

stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

Het pand is een vrijstaande dubbel woonhuis en is opgetrokken op rechthoekig grondplan in twee bouwlagen, waarvan één in de kap. De gevels zijn uitgevoerd in donker bruinrode baksteen in halfsteens verband.

De hoofdkap, een zadeldak met tot aan de bovendorpel van de gevelopeningen op de begane grond doorlopende dakvlakken en de beide loodrecht hierop gesitueerde lagere zadel-mansarde daken zijn gedekt met riet.

In het midden van de nok staat een schoorsteen. In het linker dakvlak van nummer 143 staat een schoorsteen. De voorgevel van beide woningen zijn identiek aan elkaar. De linker zijde is hoger opgetrokken als topgevel met mansardevorm; het rechter gedeelte wordt begrensd door het diep doorlopende voor-dakschild van de hoofdkap.

148. Boerderij, Vrusschemigerweg 2

bouwjaar Eind 18e eeuw

architect Onbekend

stijl Traditionalisme

De boerderij, een Limburgse Hoeve van het halfopen type, bestaat uit drie vleugels gegroepeerd aan een binnenplaats, die naar de zijde van de zijweg van de Vrusschemigerweg is afgesloten met een muur. De voor en achter vleugel, die evenwijdig aan de weg zijn gesitueerd, zijn voorzien van een schilddak.

De vleugel aan de rechterzijde tussen de voor- en achtervleugel in sluit met een lager zadeldak aan op de kap van beide vleugels. De gevels zijn opgetrokken in baksteen dat deels is gepleisterd en deel geschilderd. De schilddaken zijn gedekt met gesmoorde OH-pannen.

De gevel aan de binnenplaats van de rechtervleugel omvat enige kleine ongedeelde vensters en luikopeningen op de verdieping. Aan de linkerzijde bevindt zich een moderne pui met negenruits glasdeuren en twee ongedeelde bovenlichten. Aan de rechterzijde bevindt zich een enkele deur met een negenruits glaspaneel. Het metselwerk is wit geschilderd en voorzien van een lage zwart geschilderde plint.

In de hoek met de zijgevel van de voorvleugel leidt een gemetselde trap tot de kelder. Hiernaast staat tegen de gevel een moderne erker-uitbouw. Geheel rechts bevindt zich een met een zware balk gesloten rechte doorgang. Intern zijn van belang de oorspronkelijke kapconstructies met op de moerbalken gestapelde jukken en plafonds met gepleisterde troggewelfjes tegen de kinderbinten.

149. Benzenraderhof, Bremersweg 11

bouwjaar Omstreeks 1850 en 1927
architect: Onbekend
stijl Traditionalisme

Deze boerderij gebouwd in de tweede helft van de negentiende eeuw, het woonhuis in 1927. De Benzenraderhof is van betekenis omdat in de kelder de Geleenbeek ontspringt. Deze geologische en cultuurhistorische topic is mede van invloed op de ontstaansgeschiedenis van Heerlen.

Het agrarische complex bestaat uit een carré met boerderijgebouwen gesitueerd in een U-vorm rond een binnenplaats. De hoek rechtsvoor wordt gevormd door een vierkant woonhuis in twee bouwlagen met schilddak. Hierop sluit, aan de achterzijde, een iets smallere schuur aan in anderhalve bouwlaag met zadeldak. Deze vormt de rechter vleugel van het complex. De iets lagere noordwestvleugel sluit aan op de rechter vleugel en telt één hoge bouwlaag met zadeldak. Boven een volledig geopende doorgang is een geveldriehoek hoger opgetrokken. In de top zijn ventilatiespleten gemaakt door in drie verticale stroken koppen in het metselwerk weg te laten.

De linkerzijde van het complex wordt gevormd door een lage schuur met zadeldak, die tegen de achtervleugel is aangebouwd. Ten westen ligt de vijver. Op deze schuur sluit de muur aan, die nabij de woning is geopend als toegang tot de binnenplaats. Hier bevindt zich een monumentale gietijzeren hekpaal.

Een opvallende gevelelement is het gootoverstek van het woonhuis op bewerkte houten consoles. In het dakvlak staan twee schoorstenen, waarvan het kanaal in de gevel een halve steen is uitgemetseld. Ankers markeren de ligging van de moerbalken en de kapspanten. Het linker kanaal komt van de begane grond, het rechter kanaal van de verdieping. In de nok van de woning staat een houten opbouw met een schilddakje gedekt met leien, waarvan de geveltjes als roosters zijn uitgevoerd.

150. Voormalige Kapsalon Mayntz, Heerlerbaan 173

bouwjaar 1987
 architect Wiel Arets
 stijl Minimalisme

Een van de eerste ontwerpen van de Heerlerbaanse architect Wiel Arets is het woonhuis met kapsalon 'Mayntz' aan de Heerlerbaan, gebouwd in 1986-1987. In het ontwerp zijn de werkruimtes op de begane grond en de 'piano nobile' (woonkamer) op de eerste verdieping verwijzingen naar de Veneto-villa, naar het lange horizontale raam van Le Corbusier en naar het materiaalgebruik zoals onder andere Frits Peutz dat toepaste. Frits Peutz was het grote voorbeeld van de jonge architect Arets.

In 1981 schreef Wiel Arets het boek: FPJ Peutz Architect 1916-1966, samen met Wim van den Berg en William Graatsma.

De kelderverdieping is ontworpen als garage en door een doorlopend solitair trappenhuis verbonden met de andere etages en het dakterras van waaruit men een bijzonder uitzicht heeft op de wijk Heerlerbaan en het hoger gelegen Imstenraderbos.

Bijzonder ambachtelijk is de toepassing van de grijze 'kratzputz' en het speels toepassen van verdiepingshoge deuren en niet verdiepingshoge wanden. Daardoor heeft het huis ondanks de beperkte afmetingen van de functionele zones een zeer ruimtelijke opbouw.

De houten opbouw maakt geen deel uit van het oorspronkelijk ontwerp van Arets. In opdracht van de eigenaar is die later toegevoegd toen bleek dat voor zijn behoefte het pand te klein was.

151. Mariakapel Batscherweg, Batscherweg 90

bouwjaar 1952
architect F. Knibbeler en J. Volders
stijl Traditionalisme

De kapel is een naoorlogse, ruime kapel met zadeldak. Ze heeft een recht gesloten koor met aan de buitenkant een bakstenen kruis. In de beide zijgevels zijn drie dubbele spaarbogen aangebracht. In elk spaarveld rechts zitten twee identieke boogvormige ramen. In één spaarveld links is een klein raam en het jaartal 1952 ingemetseld.

De ingang heeft een korfboog en wordt met een bruine houten deur gesloten. Aan de voorgevel is een houten kruis met een keramisch corpus opgehangen. Beneden zijn driehoekige gemetselde versieringen en boven vlechtingen. Deze techniek diende om metselverbanden aan de schuine zijde te versterken. De clocher-arcade heeft een kerkklok en een kruis vervaardigd door kunstenaar Sjef Drummen (1921- 1996).

Deze kapel werd gebouwd met gelden bijeengebracht door de bewoners van de Heerlerbaan en werd op 7 september 1952 ingezegend door Deken Henricus Bemelmans. Op de herdenkingsplaquette staat: "Deze kapel toegewijd aan Onze Lieve Vrouwe van Fatima is gesticht uit dankbaarheid dat Heerlerbaan in de jaren 1940-1945 gespaard bleef van oorlogsgeweld. Bid voor vrede."

De muurschilderingen zijn van de kunstenaar Gène Eggen (1921-2000). Het kruisbeeld aan de buitenkant is in de plaats gekomen van een wegkruis dat bij de bouw van het winkelcentrum aan de Batscherweg is komen te vervallen. De kapel wordt dagelijks bezocht door gelovigen. Regelmatig wordt de rozenkrans gebeden en bij speciale gelegenheden wordt er een mis opgedragen. De kapel wordt bediend door de geestelijkheid van de Sint Josephparochie.

152. Andreaskerk, Palestinastraat 326

bouwjaar 1977
architect Laurens Bisscheroux
stijl Traditionalisme

Het brandpunt van deze kerk, die ook wel de Kamer van Gabriel wordt genoemd, is een doorzichtig tabernakel. De kleuren van de kerk verwijzen naar de regenboog. De opstelling van de grote witte kolom (kolom van de verrijzenis) symboliseert het samenzijn met de Christusfiguur in één ruimte.

In een cirkel geplaatste twaalf staanders, tweeënhalve meter hoog met spiegellampen verwijzen naar de twaalf apostelen. De uitbeelding van het getal twaalf is ook te herkennen in de vormgeving van de binnenwanden. Deze zijn telkens opgedeeld in drieën waardoor er twaalf staties ontstaan refererend aan de twaalf stammen van Israël.

Kerkbezoekers vragen zich af waar het Romeinse cijfer 11 is gebleven. Heeft de architect met opzet vragen opengelaten? Is het misschien een verwijzing naar de Judasfiguur? Andere geloven dat het gekkengetal 11 niet in deze kerk thuishoort. Of is het getal weggefallen op de plaats van de ingang.

Het beeld van “Moeder Aarde (Rob Takens) is gemaakt van Limburgse klei en symboliseert het element aarde. Ook de elementen water en vuur krijgen aandacht. Het bekken met (doop)water is doorsneden met glas en versterkt de wisselwerking binnen en buiten. Het element vuur was door de architect oorspronkelijk bedacht als een eeuwige gasvlam. De hoge blauwe kerkdeuren van plaatstaal met daarop 2 voeten, één naar boven en één naar beneden wijzend, refereren aan een volk onderweg tussen wieg en graf en geven de werkelijkheid aan waarin wij mensen leven. Deze deuren worden geopend op scharnierenmomenten van het leven: doop, communie, huwelijk en begrafenissen.

153. Flatgebouw, Peter Schunckstraat 100-1082

bouwjaar	1968 renovatie 2018
architect	J.A.M. Kurvers
stijl	Modernisme

Deze flatgebouwen zijn gebouwd volgens het Wilma II gietbouwsysteem, indertijd een revolutie in de hoogbouw. Wilma introduceerde als een van de eerste in Nederland een snelle bouwmethode in de jaren 1960.

Hierbij werden grote stalen of houten mallen voor de wanden op de juiste plaats gesteld om er vervolgens beton in te storten. Na het storten van de wanden werden er tussen de gestorte wanden houten of stalen tafels gesteld en werden deze volgestort en was er weer een plafond en vloer gereed. Dit proces werd een aantal keren herhaald tot de flat gereed was. Door het gladde oppervlakte van de mallen hoefden de muren niet te worden gepleisterd. Bouwen werd een industriële en de overheid stimuleerde het gebruik van bouwsystemen.

Het oorspronkelijk bestemmingsplan voorzag in een ring van flatgebouwen rondom de wijk Heerlerbaan. Uiteindelijk is het bestemmingsplan gewijzigd en werd vanaf de flat aan de Palestinastraat de hoogbouw gewijzigd in laagbouw.

In 2018 zijn de woningen gemoderniseerd, en o.a. voorzien van een ander verwarmingssysteem, van blokverwarming naar individuele ketels. Daarnaast zijn de galarijen voorzien van een nieuw hekwerk.

Bijzonder is dat de kopgevels van een drietal flatgebouwen voorzien zijn van in totaal 5 murals. Daarvoor is door Stichting Street Art de galerij XXL in het leven geroepen. De bedoeling is dat nog zeker twee murals zullen volgen.

